

Znak sprawy FP.3120.1.2017

INTERPRETACJA INDYWIDUALNA

Wójt Gminy Siemkowice działając na podstawie art.14j §1 i § 3 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997r. Ordynacja podatkowa (Dz.U. z 2017. poz.201 z późn. zm) oraz art.1a ust.1 pkt2 i art.2 ust.1 pkt 3 ustawy z dnia 12 stycznia 1991r o podatkach i opłatach lokalnych (Dz.U z 2016r poz. 716 z późn. zm) po rozpatrzeniu wniosku ... prowadzących działalność gospodarczą pod nazwą EKOPOWER S.C z siedzibą w Radoszewicach ul. Górki 14A o wydanie indywidualnej interpretacji przepisów prawa podatkowego w zakresie podatku od nieruchomości od budowli, który wpłynął do Urzędu Gminy Siemkowice w dniu 07.12.2016 roku uznaje za nieprawidłowe stanowisko Wnioskodawców wskazane we wniosku.

UZASADNIENIE

W dniu 07.12.2016 roku do Urzędu Gminy Siemkowice wpłynął wniosek wspólników spółki cywilnej EKOPOWER tj. .... o wydanie interpretacji indywidualnej w zakresie następującego pytania dotyczącego zdarzenia przyszłego:

Czy zapisy ustawy w sposób jednoznaczny i bez wątpliwości umożliwiają stwierdzenie ,że dotychczasowa podstawa podatku od nieruchomości w zakresie elektrowni wiatrowych ulega zmianie i w związku z tym począwszy od 2017roku należy ustalić nowy wymiar podatku od nieruchomości elektrowni wiatrowej w Radoszewicach zlokalizowanej na dz. 786 obr. Radoszewice, gm. Siemkowice

Stan faktyczny przedstawiony przez Wnioskodawcę:

Wnioskodawca posiada elektrownię wiatrową w Radoszewicach zlokalizowaną na działce nr 786 i z tego tytułu jest podatnikiem podatku od nieruchomości.

Stanowisko wnioskodawcy:

Ustawa z dnia 1 lipca 2016 roku o inwestycjach w zakresie elektrowni wiatrowych (Dz.U. z 2016 roku, poz.961) wprowadziła w art. 2 definicję elektrowni wiatrowej, zgodnie z którą elektrownia wiatrowa jest budowlą w rozumieniu prawa budowlanego, składającą się co najmniej z fundamentu , wieży oraz elementów technicznych, o mocy większej niż moc mikroinstalacji. Do elementów technicznych ustawa zalicza wirnik z zespołem łopat ,zespół przeniesienia napędu, generator prądotwórczy, układy sterowania i zespół gondoli wraz z mocowaniem i mechanizmem obrotu.

Wnioskodawcy stoją na stanowisku, że powiązanie ustawy o inwestycjach w zakresie elektrowni wiatrowych z przepisami ustawy o podatkach i opłatach lokalnych może spowodować znaczny wzrost dotychczasowej podstawy opodatkowania podatkiem od nieruchomości. Podstawowe wątpliwości interpretacyjne budzi nawiązanie oraz współistnienie nowostworzonej definicji elektrowni wiatrowej jako obiektu budowlanego z innymi przepisami prawa. Samo bowiem wykreślenie z mocy ustawy z art.3 punkt 3 prawa budowlanego elektrowni wiatrowych wydaje się nie być wystarczające, gdyż nadal pozostały w nim min. „inne urządzenia” a zgodnie z orzeczeniem TK z 13.09.2011r (P33/09) budowlą w rozumieniu art.3 punkt 3 prawa budowlanego są jedynie obiekty wymienione wprost w tym przepisie lub obiekty „w istotnym zakresie zbliżone do cech posiadane przez obiekty pełniące role wzorców.”

Elektrownie wiatrowe nie są w żaden sposób podobne do obiektów wymienionych w art.3.punkt 3 prawa budowlanego a obiektem analogicznym może być zarówno elektrownia jądrowa, jak i „inne urządzenia”, które posiadają elementy budowlane. Przyjęcie tezy o zaliczeniu urządzeń elektrowni wiatrowych do podstawy opodatkowania podatkiem od nieruchomości, podczas gdy analogiczne urządzenia w innego typu elektrowniach (np. konwencjonalnych) nie stanowią budowli naruszyłoby zasadę równości i sprawiedliwości podatkowej (art.84 w zw. z art.2 Konstytucji RP).

Nie stanowią przecież przedmiotu opodatkowania podatkiem od nieruchomości takie urządzenia jak choćby instalacje wewnętrzne budynkowe, klimatyzatory, urządzenia sterujące bram, rolet itp.

Za tezę, że urządzenia techniczne elektrowni wiatrowych nie powinny stanowić budowli świadczy także aktualna definicja obiektu budowlanego, w której ustawodawca zrezygnował z uznania urządzeń za obiekty budowlane. Tym samym dał do zrozumienia, że nie podlegają one tej ustawie.

Zdaniem podatnika wątpliwości potęguje zapis art.17 ustawy o inwestycjach w zakresie elektrowni wiatrowych, który stanowi, że „od dnia wejścia w życie ustawy do dnia 31 grudnia 2016 roku podatek od nieruchomości dotyczący elektrowni wiatrowej ustala się i pobiera zgodnie z przepisami obowiązującymi przed dniem wejścia w życie ustawy”. Przepis ten nie determinuje jednak zasad, wedle których podatek ma być ustalany. Zasady te mogą być bowiem określane jedynie w ustawie o podatkach i opłatach lokalnych oraz w ustawie, do której ustawa podatkowa odsyła (prawo budowlane).

Ustawa o inwestycjach w zakresie elektrowni wiatrowych nie jest ustawą podatkową, ani taką do której ustawa podatkowa odsyła. Nie można zatem stosować definicji legalnych w niej się znajdujących do określenia przedmiotu opodatkowania podatkiem od nieruchomości. Całość komplikuje fakt, iż ustawa odsyła w zakresie definicji budowli również do prawa budowlanego. Należy zatem uznać iż to Prawo budowlane (jak to ma miejsce dotychczas i co wydaje się potwierdzać definicja zawarta w ustawie o inwestycjach

wiatrowych, ciągle wiezie prym w zakresie ustalania zakresu opodatkowania podatkiem od nieruchomości.

Zdaniem podatnika ewentualnej zmianie praktyki w zakresie opodatkowania elektrowni wiatrowych przeczy także dotychczasowa linia orzecznicza sądów administracyjnych opowiadająca się za opodatkowaniem w przypadku elektrowni wiatrowych jedynie ich części budowlanych.(m in. wyrok NSA z dnia 30.07.2009r sygn. .Akt IIFSK 202/08 oraz wyrok NSA z dnia 20.01.2012r sygn. Akt II FSK 1397/10).

W związku z powyższym podatnik stoi na stanowisku, że w stanie prawnym obowiązującym od 1 stycznia 2017 roku za budowlę, w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 12 stycznia 1991r o podatkach i opłatach lokalnych uznaje się tak jak dotychczas tylko elementy budowlane, a nie urządzenia i podatek powinien być uiszczany w wysokości dotychczas określonej.

Stanowisko organu podatkowego:

Na podstawie art.2 ust.1 punkt 3 ustawy z dnia 12 stycznia 1991r o podatkach i opłatach lokalnych (Dz.U. z 2016 roku poz.716 z późn. zm.) opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości podlegają budowle lub ich części związane z prowadzeniem działalności gospodarczej. Zgodnie z art.1a punkt 2 wyżej wymienionej ustawy za budowlę (na potrzeby tej ustawy) przyjmuje się obiekt budowlany w rozumieniu przepisów prawa budowlanego niebędący budynkiem lub obiektem małej architektury, a także urządzenia budowlane w rozumieniu przepisów prawa budowlanego związane z obiektem budowlanym, które zapewniają możliwość użytkowania obiektu zgodnie z jego przeznaczeniem. Zatem należy zauważyć, że przepisy omawianej ustawy odsyłają do pojęć zdefiniowanych w ustawie z dnia 7 lipca 1994 roku Prawo budowlane (Dz.U. z 2016 roku poz.290 z późn. zm). Oznacza to ,że każda zmiana definicji zawartej w Prawie budowlanym skutkuje zmianą zakresu podstawy obliczania podatku od nieruchomości.

Stanowisko to potwierdził m.in. NSA w Warszawie w wyroku z dnia 31 sierpnia 2016 roku sygn. akt II FSK 2347/14, przyjmując w tezie 1 cyt. "1.W przypadku określenia przedmiotu opodatkowania podatkiem od nieruchomości budowli, nie można odwoływać się do przepisów aktów rangi niższej niż ustawa. Zawarte w art.1a ust.1 pkt2 u.p.o.l. odesłanie do „przepisów prawa budowlanego” oznacza wyłącznie odesłanie do przepisów ustawy- Prawo budowlane dotyczy bowiem określenia przedmiotu opodatkowania, a zgodnie z art.217 Konstytucji przedmiot opodatkowania winien być uregulowany wyłącznie w ustawie”.

Zgodnie z aktualna definicją zawartą w art.3 punkt 3 Prawa budowlanego przez budowlę należy rozumieć każdy obiekt budowlany niebędący budynkiem lub obiektem małej architektury jak: obiekty liniowe, lotniska, mosty, wiadukty, estakady, tunele , przepusty, sieci techniczne, wolno stojące maszty antenowe, wolno stojące trwale związane z gruntem tablice reklamowe i urządzenia reklamowe, budowle ziemne, obronne (fortyfikacje) ochronne, hydrotechniczne, zbiorniki, wolno stojące instalacje przemysłowe lub urządzenia

techniczne, oczyszczalnie ścieków, składowiska odpadów, stacje uzdatniania wody, konstrukcje oporowe, nadziemne i podziemne przejścia dla pieszych, sieci uzbrojenia terenu, budowle sportowe, cmentarze, pomniki a także części budowlane urządzeń technicznych (kotłów, pieców przemysłowych, elektrowni jądrowych i innych urządzeń) oraz fundamenty pod maszyny i urządzenia, jako odrębne pod względem technicznym części przedmiotów składających się na całość użytkową.

Art. 3 punkt 3 ustawy prawo budowlane został zmieniony przez art.9 punkt 1 ustawy z dnia 20 maja 2016 roku o inwestycjach w zakresie elektrowni wiatrowych (Dz. U. 2016 roku poz.961), Z dotychczasowej definicji budowli usunięto zapis odnoszący się do części budowlanych elektrowni wiatrowych. W wyniku nowelizacji, od dnia 16 lipca 2016 roku, zgodnie z ustawą Prawo budowlane, budowlą są m.in. części budowlane urządzeń technicznych. Z przykładowego katalogu tych urządzeń usunięto jednak elektrownie wiatrowe. Jednocześnie , w załączniku do prawa budowlanego, wymieniającego kategorie obiektów budowlanych (budynków, budowli lub obiektów małej architektury), dodano w kategorii XXIX elektrownie wiatrowe (bez dokonywania rozróżnienia na części budowlane i niebudowlane). Oznacza to, że od 1 stycznia 2017r roku (art.17 ustawy o inwestycjach w zakresie elektrowni wiatrowych) elektrownie wiatrowe, które są wymienione w załączniku do ustawy Prawo budowlane będą podlegały opodatkowaniu od całkowitej wartości wraz z urządzeniami technicznymi (wirnik z zespołem łopat, zespół przeniesienia napędu, generator prądotwórczy, układy sterowania i zespół gondoli wraz z mocowaniem i mechanizmem obrotu).

Tym samym, stanowisko wnioskodawcy należy uznać za nieprawidłowe.

Pouczenie:

1) Stronie przysługuje prawo wniesienia skargi na niniejszą interpretację prawa podatkowego z powodu jej niezgodności z prawem.

2)Skargę wnosi się na piśmie do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Łodzi po uprzednim wezwaniu na piśmie do usunięcia naruszenia prawa organu, który wydał interpretację w terminie 14 dni od dnia, w którym skarżący dowiedział się lub mógł dowiedzieć się o jej wydaniu(art.52 § 3 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002r. prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz.U z 2016r poz.718 z późn. zm.)

3) Skargę do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego wnosi się w terminie trzydziestu dni od dnia doręczenia odpowiedzi organu na wezwanie do usunięcia naruszenia prawa, a jeżeli organ nie udzielił odpowiedzi na wezwanie, w terminie sześćdziesięciu dni od dnia wniesienia tego wezwania(art.53 §2 ustawy).

4) Skargę wnosi się za pośrednictwem organu, którego działanie, bezczynność lub przewlekłe prowadzenie postępowania jest przedmiotem skargi (art.54 § 1 ustawy).

5) Niniejsza interpretacja po usunięciu danych identyfikujących wnioskodawcę zostanie niezwłocznie zamieszczona w Biuletynie Informacji Publicznej.

Otrzymują:

1. Wnioskodawcy
2. a/a